

have Indfødsret paa to Steder. Men dersom man vil gjennemføre denne Tanke, da er det ikke nok at give en saadan Bestemmelse som den, der indeholdes i Lovudkastet, det er ikke nok at sige: Danff Indfødsret bortfalder for den, der naturaliseres i en fremmed Stat, og kan ikke gjenvindes uden ved Lov. At naturaliseres vil jo nemlig sige at optages som Borger i en anden Stat ved en Bevilling eller en anden lignende udtryffeligt Act fra denne Stats Regjering. Lovforslaget siger altsaa kun, at, naar en Mand saaledes ved en udtryffeligt Act optages som Borger i en anden Stat, fortaber han sin Indfødsret. Der gives imidlertid andre Tilfælde, hvor en Mand i Genhold til vor Indfødsretslovs Bestemmelser har danff Indfødsret, skjondt han fuldstændig er Borger i en anden Stat og ikke har noget med Danmark at bestille. Jeg skal nævne et Par Tilfælde af denne Natur. Efter vor Lovgivning tilkommer der ikke blot den, der fødes her i Landet, Indfødsret, men ogsaa det Barn, som fødes af indfødte Forældre, naar disse befinde sig paa Reiser udenfor Landet, eller opholde sig udenfor Landet for den kongelige Tjenestes Skyld; altsaa, naar der fødes indfødte Forældre et Barn, medens de ere paa Reiser i Udlandet, eller medens de opholde sig der for den kongelige Tjenestes Skyld, da har dette Barn Indfødsret; selv om Barnet aldrig nogenstunde sætter sine Been i Danmark, selv om det bliver i det fremmede Land, hvor det er født og opvojer som Borger i denne Stat og ikke har det Fjerneste mere med Danmark at bestille, har dog dette Barn Indfødsret ifølge Lovgivningens Forskrifter. Her have vi jo altsaa et Tilfælde, som vi ogsaa maatte ramme, naar vi vilde gjennemføre den Regel, at den Person, som fuldstændig er Borger i en fremmed Stat og ikke mere har Noget med Danmark at bestille, ikke kan have Indfødsret; dersom vi vilde gjennemføre denne Tanke, maae vi ogsaa have en Regel, som rammer dette Tilfælde. Dette Tilfælde er nu ikke meget praktisk, men bør dog ikke derfor oversees. Jeg skal dernæst nævne et andet Tilfælde, som er mere praktisk end dette. Tidligere har det været en temmelig almindelig Mening, at en

danff Kvinde tabte sin Indfødsret, naar hun blev gift med en Udlandig, ligesom omvendt at en udenlandff Kvinde fik Indfødsret, naar hun blev gift med en danff Mand, en Mening, som støttede sig paa den almindelige Retssætning, at Konen ved Ægteskabet bliver deelagtig i Mandens personlige Stand og Stilling. Men man har tidligere med Hensyn til dette Spørgsmaal ikke tilstrækkelig undersøgt selve Indfødsretslovgivningens Bestemmelser; naar man gjør det — hvad man i senere Tider har gjort — vil det vistnok vise sig, hvad nu ogsaa synes antaget af de meest ansete Rettsforskere, at Indfødsret er en Egenkab, der ikke kan erhverves eller fortabes paa den Maade. Man maa altsaa tvertimod antage, at en indfødt danff Kvinde ikke taber sin Indfødsret, fordi hun bliver gift med en Udlandig, og omvendt at en udenlandff Kvinde ikke erhverver Indfødsret her i Landet derved, at hun bliver gift med en danff Mand. Jeg troer, at dette er den rigtige Regel, men ialtfald er det et meget omvistet Spørgsmaal. Her er altsaa atter et Tilfælde, hvor det Samme kan forekomme, som jeg før omtalte. Naar en danff Kvinde gifter sig med en Udlandig og med ham reiser til Udlandet og bliver der, maa det jo ogsaa siges, at hun er udtraadt af ethvert underfaatligt Forhold til den danff Stat og er bleven fuldstændig Borgerinde i det fremmede Land, men hun har dog fremdeles Indfødsret her. Dette er altsaa ligeledes et Tilfælde, som man maa søge at ramme, dersom man overhovedet vil gjennemføre den Tanke, at danff Indfødsret er uforenelig med fuldstændig at være bleven Borger i et fremmed Land. Jeg mener, at dette Tilfælde netop har Krav paa nogen Opmærksomhed. Det siges jo meget rigtig i Bemærkningerne til Lovforslaget, at det kun undtagelsesviis vil være Tilfældet, at en Person, der er Borger i et fremmed Land, vil have nogen Grund til at benytte sig af sin danff Indfødsret; men her have vi netop et Tilfælde, hvor en Person, der lever, boer og bygger i et fremmed Land, med største Lethed kan have Leilighed og Opfordring til at benytte sig af sin Indfødsret, idet nemlig Afgang til at blive indfrevet i adelige Kloster og